

tiden bortfalder imidlertid Retten til Efterkontrol for Varer med 1ste Klasses Stempel og Varer, der ere slagtede paa Eksportslagterier og godkendte til Udførsel, og følgelig bortfalder ogsaa Retten til at tage Afgift. Bibeholde vi fremdeles denne, indrette vi i Virkeligheden et helt nyt Forhold. I det lille Lovforslag, der blev forelagt i Fjor af det ærede Medlem, gik man ind paa at bibeholde denne Afgift for et Aar. Paa dette Omraade rakte man i Virkeligheden en lille Finger til Protektionismen gennem det ærede Medlems Forslag, og det fik jo Tilslutning fra Udvalgets Flertal, fordi man mente, at det var nødvendigt under de givne Forhold at bevare denne Afgift for et Aar, da det ellers ikke var muligt at faa Lovforslaget igennem. Jeg kunde ikke give det min Tilslutning den Gang, men kunde naturligvis heller ikke bestride, at det paa det Tidspunkt for at faa Lovforslaget igennem var nødvendigt at bibeholde Afgiften, skønt jeg havde mine Tvivl i saa Henseende. De viste sig at være berettigede, idet vi ikke fik Loven ført igennem trods det Tilbud, der forelaa fra Flertallets Side. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i den Betænkning, der blev afgivet med det ærede Medlem som Ordfører, udtalte Flertallet: „Naar man har stillet Ændringsforslaget under Nr. 4 om at give visse Kommuner Ret til fremdeles at opkræve samme Afgift, som hidtil er bleven erlagt for Kontrolarbejde, en Afgift, som herefter, naar dette Arbejde bortfalder, bliver en Afgift for Tilladelse til Forhandling af Svinekroppe i paagældende Kommune — da er det, fordi Loven kun foreslaas midlertidig for 1 Aar“. Senere tilføjes der: „Man ønsker kun særlig at fremhæve, at der ikke i den foreslaaede rent midlertidige Ordning ligger nogen som helst Erkendelse af, at den fremtidige Ordning bør gaa i Retning af Opretholdelsen af den ommeldte Afgift eller Erstatningskrav ad anden Vej, men at Lovgivningsmagten bør staa fuldstændig frit i saa Henseende“.

Man tog altsaa i de stærkeste Udtryk, synes jeg, Forbehold overfor denne Afgift i Fremtiden, og jeg havde derfor ventet, at de ærede Medlemmer for Bornholms Amts 1ste Valgkreds og for Randers Landkreds nu i Aar, da vi staa overfor et nyt Lovforslag, vilde forsøge paa at faa denne Afgift ud af Verden. Jeg beklager derfor, at de ærede Medlemmer slutte sig til det Princip, de i og for sig fordømme; det gøre de nemlig. Naar det ærede Medlem for Randers Landkreds nu siger, at hvis

vi ville have noget ud af dette Lovforslag, er det nødvendigt at bibeholde denne Afgift i den Form, hvori det foreslaas, ved det ærede Medlem ikke en Snus derom. Det er en uretfærdig Beskyldning at rette mod os, som ere imod det Princip, at sige, at hvis vi ikke gaa med til det, faa vi ikke noget ud af Lovforslaget. Det vil nu vise sig, om det virkelig til syvende og sidst bliver nødvendigt at gaa ind paa det Princip, de Herrer paa Forhaand ere klare til at gaa ind paa. Det ærede Medlem kan ikke betegne en Ændring i denne Retning som en Ændring, der umuliggør Forslaget; han har ingen Ret til at komme med en saadan Paastand i dette Øjeblik. Det ærede Medlem vil hellere lide Uret end gøre Uret. Det er en meget god og priseelig Betragtning, men Forholdet er jo virkelig det, at man øver Uret ved at opretholde den Tilstand, de Herrer foreslaa. Man giver Kommunekasserne en forøget Indtægt, men den kommer Kommunens kødspisende Beboere til at betale, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds med Styrke mange Gange har fremhævet.

Dette ærede Medlem (K. M. Klausen) kom i Gaar med et Par Udtalelser, jeg maaske maa citere. Han sagde: „Efter det sidst budgetterede Forslag, som er forelagt her i Kommunen, er Indtægten af Københavns Slagtehus anslaaet til ca. 544,000 Kroner og Udgiften til ca. 497,000 Kroner, saa at der bliver et Overskud paa 47,000 Kr.“ Og senere siger han: „Og naar vi nu huske paa, at hele Overskuddet, som Slagteriet gav, var 47,000 Kr. o. s. v.“ Denne Tilføjelse er i Virkeligheden en Tilsnigelse. I de indledende Bemærkninger siger han meget rigtigt, at ifølge *Overslaget* var Overskuddet 47,000 Kr., men i denne sidste Udtalelse giver han det Udseende af, at det er det virkelige Overskud, og det er jo ikke rigtigt. Jeg staar her med det sidst aflagte Regnskab for Københavns Kommune i min Haand. I Følge det var der for 1903—04 budgetteret et Overskud af de offentlige Slagtehus af 39,439 Kr. 08 Øre, altsaa et noget lignende Beløb, som det ærede Medlem anførte for det følgende Aar. Men hvorledes var Forholdet ved Afslutningen af Regnskabet? Da var der et Overskud af 74,457 Kr. 24 Øre. Man ser altsaa det samme, som ogsaa gør sig gældende paa andre Omraader, f. Eks. ved Statens Budget og Regnskab. Man kan derfor ikke regne med Overslag, men maa regne med det virkelige Regnskab, og da holder mine